

Malparlat: «Vull fer arribar a la gent les mateixes sensacions que sentia jo quan era adolescent»

Estrenem «Aigües mortes» del raper de la Plana Baixa amb Àlex Seguí i Mireia Vives, i parlem amb ell sobre el seu nou treball 'Sentimantral'

Malparlat | Juan Miguel Morales

El segon àlbum del raper castellonenc **Malparlat**, *Sentimantral* (La Claveguera, 2022), manifesta el poder d'un pioner del hip-hop al País Valencià, Alfons Pérez **El Blüe**. Cuinat a foc lent amb una desena de col·laboradors, inclou 17 impactes que són rimes amb sentiments i compromís polític. Una d'elles és "Aigües mortes", que fila al costat d'Àlex Seguí (**La Gossa Sorda**, **Aspencat**) i **Mireia Vives** a les veus (i amb una instrumental de Malakkor), i tracta sobre la pèrdua de memòria història al País Valencià.

En el cas d'"Aigües mortes", tira cap a la música tradicional?

En aquest cas es tractava d'acostar la música tradicional al rap. Sempre ho havia fet, però aquí es nota més. El cant d'estil de **Mireia Vives** i d'**Àlex Seguí** i la presència de dolçaines li donen eixe toc. Comença amb un ritme *dancehall* i de repent entra la dolçaina que li dona un aire tradicional i al mateix temps oriental... Dins l'essència rapera del disc, eixa és una de les cançons que crec que

poden arribar més a la gent.

Fusionar rap i música tradicional és una especificitat valenciana; també ho fan Tesa o Jazzwoman, per exemple. A què és degut?

Ens enorgullim de la nostra terra. Els valencians tenim molta arrel musical tradicional perquè és el que ens cantaven les nostres iaies, el que hem sentit a casa tota la vida i el que toquen les xarangles. Hi va haver una època en què s'havia perdut i ara ho estem reivindicant a crits.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=mL3bA4OD5-w>

En aquest nou treball que publiques aquesta setmana, després de tres anys de senzills, has descarregat tot el potencial de Malparlat?

Sí, les primeres cançons que vaig escriure i gravar, "Quan estem junts" i "Inanna", són del 2020 i ja estaven plantejades amb la idea que foren abanderades de *Sentimantral*. Una volta vaig tenir clar el concepte que volia transmetre, que ha quedat molt ben reflectit a la lletra d'"Inanna", em vaig posar a dissenyar l'estructura del disc i les cançons que hi volia incloure. Al principi vaig tirar baix però al final n'he posat més de les que havia pensat inicialment i encara n'ha quedat alguna fora...

?Sentimantral' és un joc de paraules?

Sí, és la fusió entre sentiment i mantra. El mantra és un instrument que serveix per alliberar la ment del flux de pensaments que la confonen. És exactament el que jo sentia quan era adolescent i escoltava rap. I el sentiment és inherent a la poesia pel sol fet de ser-ho. I com a resultat el disc es titula *Sentimantral*.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=AfhBzkHVAWg>

I també per això la primera cançó, "Rap i poesia", és una declaració de principis? Esclar, necessitava una cançó introductòria que reflectira aquesta idea. El motiu principal del disc és fer arribar a la gent les mateixes sensacions que sentia quan era un adolescent i arribava de l'institut per escoltar en bucle un disc de hip-hop que acabava d'eixir en aquell moment. Com a bon melòman, me l'escoltava mil voltes si feia falta, fins que me l'aprenia de memòria. Vull que la gent s'enamore del rap com jo vaig fer en el seu dia.

Però el teu rap té influències de molts altres estils, del rock al jazz...

Tot i que m'agrada tocar altres estils, sempre tracte de mantindre l'essència del rap sense perdre l'arrel principal. En aquest sentit, "Espantacriatures" és un tema d'estil per antonomàsia, la cançó més rap que podria haver fet.

Però també hi ha "Somnis", que té una base jazzística.

Sí, hi ha molt de jazz. A mitja cançó la melodia et transporta a Nova York, una sensació que és molt hip-hop... Esta és la meua cançó preferida, perquè té un significat especial, però la gent es pot identificar amb qualsevol dels altres temes.

Parlem de les lletres, que és un element molt important en les teves cançons.

La lletra és la base principal de les cançons, perquè considere que un tema que no tinga una rima cuidada no és un bon rap. Vull apropar a qui m'escolte la meua formació acadèmica i les meues inquietuds culturals i literàries de tot tipus.

Les cançons estan farcides de cites i referències, a l'estil del que feia Aspencat.

La veritat és que **Aspencat** és la meva gran influència. Incloure eixes referències, a banda de servir per encarar els temes, m'ha servit per a retre homenatges. Al disc hi ha cites a Ovidi Montllor, Joan Fuster, Vicent Andrés Estellés, Alejandro Jodorowsky... i també a lletres de cançons.

Malparlat Foto: Juan Miguel Morales

Al disc hi ha una desena de col·laboracions, des de Calmoso & Làuder fins a La Pepa, Ofèlia, Rubén Felis, Exòtic (LTS), Sociología Animal o Sam Oceans. Per què?

Al disc anterior no hi havia quasi col·laboracions i he volgut reforçar la proposta amb gent que m'interessa. Tothom que ix al disc són músics amb qui m'he relacionat. Alguns són amics, i amb altres ens hem creuat en l'àmbit professional.

I com serà del directe?

Serà especial perquè a banda del grup complet també hi participarà la coreògrafa Nalia Palmero, que farà una mescla de dansa contemporània i tribal, i Carles Domènech, que muntarà un *lightpainting*.

